

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Iohanni Regi Auglorum illustri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

contra quem ipsius Adulphi petitio dirigi videbatur, non contestando litem, nec ingrediendo iudicium, elidens petitionem ipsius, quodam oppido quod dicitur Nuxia se per eum asseruit spoliatum, quod per violentiam detinebat. Vnde cum spoliatus spoliatori non debeat secundum canonicas sanctiones in iudicio respondere, dicebat eundem Adulphum audiendum non esse nisi praedictum sibi esset oppidum restitutum. Nos igitur auditis iis & aliis quae fuerunt proposita coram nobis, de communi fratrum nostrorum consilio ita duximus providendum, ut quoniam aestatis imminente fervore propter aëris intemperiem neutri securum erat in urbe moram protrahere longiorem, ne interim propter hoc pacis negotium, quod tractatur circa imperium, turbaretur, adventum Domini proximò futurum peremptorium terminum utrique praefiximus, in quo per se vel procuratores idoneos nostro se conspectui representent, ut tam super spoliatione quam aliis super quibus curaverint prosequi causam tuam, auctore Domino procedamus sicut fuerit procedendum, praedictus autem Bruno Archiepiscopus jurisdictionem archiepiscopalem in omnibus exequatur, & universi tam Clerici quam cives, ministeriales, Barones, & nobiles, seu quilibet ordinis cuiuscunque in Colonienſi provincia constituti ei respondeant super cunctis in quibus teneri Archiepiscopo dinoscuntur. Memoratum verò Adulphum castris illis non providimus interim spoliandum quae ante Archiepiscopi saepedicti captivitatem noscitur tenuisse, inhibentes eidem ne praefatum Brunonem Archiepiscopum, Ecclesias, vel civitatem Colonienſem vel ministeriales beati Petri per se vel per alium molestare praesumat, sed & temporalia universa quae idem Archiepiscopus obtinet, sibi & suis in pace dimittat. Universa verò quae de beneficiis ecclesiasticis ab excommunicationis suae tempore attentavit in irritum revocamus, hoc pronuntiantes nihilominus ad cautelam, quòd etsi delegati praedicti ad depositionem ipsius minus legitime processissent, quòd ipsi tamen inordinatè fecissent nos possemus facere ordinatè. Quocirca discretioni vestrae per apostolica scripta praecipiendo mandamus quatenus quòd à nobis taliter est provisum faciatis auctoritate nostra sine refragatione qualibet firmiter observari, contradictores per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescentes. Quòd si non omnes &c. duo vestrum

Tom. II.

&c. Datum Laterani III. Idus Maij, anno undecimo.

I O H A N N I R E G I
Anglorum illustri.

SI diligenter attendas quòd is qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se aequalem Deo, semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, factus obediens Deo patri usque ad mortem crucis, profectò non injuriosum sed gloriosum potius reputabis coram suo sibi humiliari Vicario qui est Rex Regum & Dominus dominantium, per quem etiam Reges regnant & Principes principantur, cui servire nihil est aliud quam regnare. Hoc utique tantum tui redemptoris exemplum regium debet animum inclinare ut in quo te pro Dei reverentia coram nobis humiliare coepisti, aliud non retineas quòd humilitatis huiusmodi plenum posset meritum impedire, nec ad humiliandum te sub potentissima manu Dei contrariis affectibus capiaris, sed Regis more prudentis animo dominatus, totam ad illud inflectas arbitrij libertatem, sententiam Salomonis Regum sapientissimi considerando dicentis: *Melior est patiens viro forti, & expugnatore urbium qui animo dominatur.* Ingredere igitur, fili dilectissime, ad cor tuum, & urbem hostium in ipso contra te aggredere communitam. Admove circa ipsam divini timoris arietem, salutifero cujus impulsu adversus te in teipso consistentia castra confringas; ut remotis hostilium machinarum obstaculis, contrariam tibi arcem prorsus expugnes, ac demum in hac interiori pugna idem ipse victus & victor, tyranno penitus inde fugato, mentis tuae pacifices civitatem, in qua residens & praesidens sicut Rex, circa negotium de quo agimus affectum carnis sub dominio redigas rationis. Gaudemus autem in Domino & in potentia virtutis ipsius quòd hoc salutiferae pugnae modo vim tibi tecum confligendo fecisse videris, & circa negotium Cantuariensis Ecclesiae, in quo fortè plus debito tuo duximus deferendum honorari, non quidem ut consuetudinem approbaremus iniquam, sed ne juri tuo videremur aliquatenus derogare, majori jam ex parte ab inconsulto proposito & improvido consilio recessisti, per dilectum filium Abbatem Belliloci, per quem apostolatui nostro scripsisti ut ea quae nobis ex tua parte proponeret crederemus, liberaliter offerendo quòd licet in ipso negotio te repures multipliciter aggrauatū, ob devotionem tamen

Epist. 89.
De negotio
Cantuariensi.
Vide supra lib.
10. epist. 119.

Vide lib. II.
epist. 110.

Vide epist. seq.
& gesta Innoc. III. cap.
131.

Z

& reverentiam quam erga Romanam Ecclesiam nostramque personam asseris te habere, paratus es venerabilem fratrem nostrum Stephanum Cantuariensem Archiepiscopum S. R. E. Cardinalem sicut Archiepiscopum Cantuariensem recipere & tractare, præstita securitate tam sibi quam suis quæ ad hoc visa fuerit opportuna, & restitutionem plenariam ablatorum promittens personis pariter & Ecclesiis faciendam. Monachos quoque Cantuarienses permittes ad Ecclesiam suam redire ac manere securos, quamquam hoc tibi grave plurimum videatur ex eo quod in ipso negotio contra te credis eosdem proditoriè machinatos. Regalia verò per eundem Abbatem in nostris manibus posuisti, ut nos ea pro nostro beneplacito conferamus. Qui nimirum interrogatus cur non eadem ipse conferres, sed potius nobis traderes & conferenda, respondit quod nondum animus tuus potuerat inclinari ut familiarem eidem Archiepiscopo gratiam exhiberes. Nos igitur iis auditis, de consilio fratrum nostrorum hoc modo circa præfata regalia duximus procedendum, ut & reciperemus ea sine præiudicio juris tam ecclesiastici quam regalis, & Archiepiscopo memorato tribui mandarem, si forsan ad hoc induci nequiveris ut ea sibi conferas per teipsum, ita quod ipse tibi pro ipsis quemadmodum sui prædecessores tuis progenitoribus teneatur, venerabilibus fratribus nostris Londoniensi, Eliensi, & Wigornien- si Episcopis per nostras dantes litteras in mandatis ut nisi requisitus ab ipsis ea sibi volueris ipse conferre, ipsi, proviso prudenter ne quid deceptionis contra libertatem ecclesiasticam interveniat, prælibata regalia præscripto modo recipiant, dictoque Archiepiscopo conferant vice nostra, & iis quæ superius sunt expressa rite peractis, sententiam interdicti relaxent, faciendo præfatum Archiepiscopum, sicut expedit, ad Cantuariensem Ecclesiam proficisci, quem profectò monemus & per nostras litteras exhortamur ut suam ponens principaliter spem in Domino, circa te talem se satagat exhibere quod ad profectum Ecclesiæ sibi commissæ meliùs promovendum familiaritatis & gratiæ tuæ possit sibi comparare favorem. Speramus enim in eo in cuius manu cor Regis existit, & quocumque voluerit vertet illud, quod sicut in hoc negotio consilium tuum in parte dirigere jam incepit, ita ipsum finali quoque prosequetur effectu, ut ad

curam suscepti regiminis efficaciter exequendam ei non solum impedimentum non inferas, sed adjumentum impendas. Licet igitur in præmissis tuam devotionem plurimum acceperimus, attendentes tamen non tam nobis quam tibi existere honorificum ut per te ipsa regalia conferantur, serenitatem regiam rogamus attentius & propensius exhortamur, in remissionem tibi peccaminum injungentes quatenus hoc nobis liberaliter concedas in donum ut per te ipsum memorato Archiepiscopo præfata regalia largiendo, debitam ab eo fidelitatem recipias, nostris in hoc potissimum consiliis acquiescens magnificentiæ tuæ absque dubio profuturus. Iam ergo de mansuetudine regali securi, & de ipsius Archiepiscopi providentia non incerti, ipsum & Cantuariensem Ecclesiam summo Deo & in ipso tibi fiducialiter commendamus, sperantes & pro certo tenentes quod erga te se talem exhibere curabit quod tuam sibi ex merito comparabit gratiam & favorem, ac in rerum experimento cognosces quam fideliter & veraciter apud te institerimus pro eodem. Datum Anagninæ vi. Kal. Iunij, anno undecimo.

CANTVARIENSIS
Archiepiscopo S. R. E. Cardinali.

Carissimus in Christo filius noster Iohannes Rex Anglorum illustris nuper nobis per dilectum filium Abbatem Belliloci litteras huiusmodi destinavit, ut quæ nobis ex parte sua proponeret crederemus. Ipse verò proposuit quod licet se in negotio Cantuariensis Ecclesiæ reputaret multipliciter aggravatum, ob devotionem tamen & reverentiam quam erga Romanam Ecclesiam nostramque personam asserit se habere, paratus est sicut Cantuariensem Archiepiscopum te recipere ac tractare, præstita securitate tam tibi quam tuis quæ ad hoc visa fuerit opportuna, restitutionem plenariam ablatorum promittens personis pariter & Ecclesiis faciendam, monachos quoque Cantuarienses permitteret ad Ecclesiam suam redire ac manere securos, quamquam hoc sibi grave plurimum videatur ex eo quod in ipso negotio contra se credit eosdem proditoriè machinatos. Regalia verò in manu nostra posuit per eundem Abbatem, ut nos ea pro nostro beneplacito conferamus. Interrogatus autem cur non idem ipsa conferret, sed potius nobis traderet conferenda, respondit quod

*Epist. 90.
De eodem argu-
mento.
Vide epist. 89.
et 90. l. 1. c. 131.*